

VYDÁVÁ MĚSTO VOĽARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK

3

BŘEZEN 2021

Soutěž o „nejoriginálnější stavbu ze sněhu“.

Foto měsíce

Na první pohled obyčejná fotka pořízená před rokem. Jenže zachycuje něco, co dnes již není možné. Posezení s přáteli, u piva či něčeho dobrého, bez roušek či respirátorů, jen si bezstarostně povídat. Vzpomínáte, jaké to bylo?

**Všichni
známe recept**

Po roce jsem si přečetl úvodník, který jsem psal do dubnového čísla zpravodaje. A po něm i některé další. Téma všech bylo stejné. Covid-19. Co se však změnilo, jsme my. Jednotlivci i společnost. Měnily se naše zvyklosti, nálady, postoje, očekávání. Mnozí jsme změnila názory na politické vedení země, otřesena je nejen důvěra v něj, ale dokonce i důvěra v nějakou smysluplnou budoucnost. Tolikrát jsme vyhlíželi světlo na konci tunelu, a zatím jsme se vnořili do tunelu ještě temnějšího, ještě delšího. Přicházejí další restriktce a k těm, na které jsme si zvykli, přestože před více než rokem pro nás byly nepředstavitelné, se přidávají další. Mění se tak rychle, že je ani nestačíme sledovat, rozumově přijímat, a tedy ani dodržovat. Zvláště když k tomu již chybí potřebná víra a síla.

Denně sledujeme diskuse o tom, co se zakáže, co bude následovat. Já se však domnívám, že drtivá většina z nás ví, co je třeba dělat, abychom se z tohoto marasmu dostali. Recept leží před námi a není těžké mu porozumět. Chovat se po určitou dobu tak, aby vir nepřeskočil odkudkoliv na mě, a naopak ode mne kamkoliv. Každý máme své možnosti a schopnosti, jak se s tím vyvídat.

Není řešením hledat díry v zákazech, požívat si různá potvrzení a mít škodolibou radost z vítězství nad úřední mocí. Je chybou v sobě žít pocit, že mě se to netýká.

A i když se opravdu nákaze vyhnou a epidemie nikterak nezasáhla zdroj mé obživy, není nikoho, kdo by v tuto chvíli neprohrával. Následky ponese všichni a záleží na tom, kolik z naší viny zdědí naši potomci.

Na jaře se zdvihla vlna solidarity. Mnoho bylo těch, kteří se nepřízní osudu postavili společnou prací. Ale to dnes již nestačí. Tentokrát do toho musíme jít všichni do jednoho. Každé opomenutí, každý, kdo stojí opodál, nás vrací zase na začátek. A ztráty se přitom sčítají.

Jak jsem uvedl, asi všichni známe recept na vítězství. Záležejí jen na nás, zda ho použijeme. Nebo zda budeme čekat na to, až se situace stane natolik neúnosně tíživá a bolestivá, že nás k tomu dožene zoufalství či dokonce, nedej bože, do pekel vedoucí drastická úřední moc.

Vít Pavlík, starosta

ZPRÁVY Z RADY MĚSTA

RM souhlasila s podáním žádosti o udělení licence k provozování televizního vysílání šířeného prostřednictvím kabelových systémů (Volarský infokaná).
.....

RM schválila podání žádosti o poskytnutí dotace z programu MMR – Stavební úpravy a změna účelu užívání části budovy bývalé ZŠ v ulici Pod kostelem.
.....

RM schválila rozpočtové opatření a rozhodla poskytnout spolku BABYBOX – Ludvík Hess, finanční dar ve výši 15.000 Kč z rozpočtu města na zřízení babyboxu v Prachatické nemocnici.
.....

RM rozhodla poskytnout dotace dle schváleného rozpočtu a schválila veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotací spolkům dle jednotlivých žádostí.
.....

RM rozhodla vyhlásit záměry na pronájem prostor k podnikání na adrese Náměstí čp. 34 ve Volarech, a to bývalé provozovny Komerční banky a České spořitelny, podrobnosti na úřední desce města.

Více na www.mestovolary.cz

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. BŘEZNA 2021

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví.

Finále územního plánu Volar řešilo on-line

Do veřejného on-line projednávání územního plánu města Volar se v pondělí 22. února připojilo více než 40 lidí. Další přišli osobně.

Informovala nás o tom místostarostka Volar Jana Bártová, která má přípravu územního plánu na starosti. „On-line přenos trval téměř dvě hodiny. Nejprve seznámil spoluautor návrhu územního plánu Jan Šíma s technickými podmínkami přenosu. Potom předal slovo pořizovateli územního plánu magistru Vlastimilu Lukáškovici z Městského úřadu Prachatic, odboru stavebně správního a regionálního rozvoje. Koncepti nového územního plánu představil Filip Dubský, zpracovatel návrhu územního plánu. Na řadu pak přišly dotazy,“ uvedla Jana Bártová.

Někteří občané podle jejích slov využili možnost osobního setkání s odborníky za přísných hygienických opatření. Od 9:00 do 18:30 se konaly schůzky v kanceláři Městského úřadu ve Volarech. „Veřejnost zajímaly v naprosté většině vlastní soukromé požadavky na stavby. Do pondělí 1. března mohli občané podávat námítky a připomínky. Ty poté pořizovatel spolu s dotčenými orgány, zpracovatelem a městem vyhodnotí,“ dodala místostarostka Jana Bártová. Územní plán schvaluje a vydává Zastupitelstvo města Volar.

Pořízení návrhu nového územního plánu jako zásadního dokumentu pro rozvoj Volar trvalo pět let. „Také proto, že Volary se nacházejí na území Chráněné krajinné oblasti Šumava a z části i v Národním parku Šumava. Centrum města je zase chráněno památkovým úřadem. Své zájmy si hlídají dotčené orgány, například ochrany přírody a ochrany zemědělského

půdního fondu. Územní plán má zkoordinovat všechny zájmy a požadavky a stanovit závazná pravidla pro rozvoj města. Vyhodnoceno bylo více než sto požadavků občanů i právnických osob. Z toho se vyhovělo zhruba padesáti procentům vlastníků pozemků,“ vysvětlila Jana Bártová.

Územní plán určuje kde, co a jak se může stavět. Říká, kde mohou vzniknout nové domy, jaké plochy jsou určeny pro bydlení, komerční účely nebo stavby veřejného vybavení. I třeba to, jak mohou být budovy vysoké. Ukazuje také, kde budou plochy chráněny pro parky, lesy nebo zemědělství. Změn je v novém územním plánu Volar oproti dosavadnímu, pořízenému v roce 2011, celá řada. Například nově bude možné stavět jednopodlažní domy, tzv. bungalovy, ve vymezených lokalitách. Nebo dosud přísně nastavené procento zastavění, které některým stavebníkům bránilo postavit si u rodinného domu třeba garáž, už nebude tak omezující.

Nový územní plán Volar měl být s veřejností projednán původně už začátkem loňského listopadu. Protože však nebylo možné se v době platnosti nouzového stavu a vládních opatření proti šíření covidu scházet, musel pořizovatel přesunout termín jeho projednávání hned několikrát. Volarští občané byli vždy informováni mobilním rozhlasem a na webových stránkách města. Tam je také návrh územního plánu veřejnosti stále k dispozici.

text: Zdeněk Příbyl – prachatickonews.cz, foto: Jaroslav Pulkrábek

Ve zkratce

Krajina ve stínu

Nový film Bohdana Slámy *Krajina ve stínu* je kronikou lidí malé vesnice v pohraničí. Volary tam sice nenajdete, ale volarského Ivo Stehlíka ano. Tak si můžete vyzkoušet postřeh a zpříjemnit podíváním.

Dotace pro Volary

Dotací programy v oblasti cestovního ruchu se rozjely a i volarský KIC má několik železek v ohni. Nápadů je mnoho. Tak snad to vyjde. Zatím jsme byli vždy úspěšní.

Dotazník

	1	2	3	4	5
příroda a okolní krajina	☒	☐	☐	☐	☐
místní zdravotní středisko	☐	☐	☒	☐	☐
místní škola	☒	☐	☐	☐	☐
místní nákupní středisko	☐	☐	☐	☒	☐
čisté ulice a vzhled domů v okolí	☐	☐	☒	☐	☐
kvalita bydlení	☐	☐	☒	☐	☐

Z výsledku dotazníkového šetření, ohledně Strategického plánu, mimo jiné vyluly požadavky na čistírnu odpadních vod a vybudování obchvatu města.

Vajíčkovník bude

Přestože velikonoční akce se vzhledem k pandemické situaci ruší, vajíčkovník bude. Podrobnosti najdete na vývěsce volarského Domečku a na facebookových stránkách.

Druháci ve škole ...

Kromě prvňáčků chodí do školy i druháci. Učí se společně zdolávat zásludnosti českého jazyka (zatím psaní i/y po měkkých a tvrdých souhláskách), počítat do sta a spoustu dalších nových poznatků a vědomostí. Tvoří, kreslí, malují, aby si vyzdobili třídu i okolí. Chtějí, aby se jim ve škole líbilo.

Vypadalo by to, že ve škole vše probíhá podle zajetých kolejí, ale to je jen zdání. I žáci vnímají rozdíly oproti běžnému školnímu životu. Shodují se v tom, co se jim nelíbí a říkají:

„Nosíme roušku i na procházku.“

„Nemůžeme si povídat a hrát s ostatními kamarády z jiných tříd.“

„Necvíčíme v tělocvičně.“

„Nemůžeme zpívat při hudebce.“

Ale i přesto chodí do školy rádi. A co se jim teď v době nouzových opatření ve škole líbí?

„Potkáváme se ve třídě s kamarády.“

„Můžeme si spolu o přestávce hrát a povídat.“

„Sedíme dva v lavici.“ (Pozn. Při jarní karanténě seděli žáci v lavici každý sám).

„Ve škole není hluk, je tady větší ticho.“

Děti se i přes různá omezení dokáží přenést s hrou bezstarostností. Občas je vidět, jak si při chůzi po chodbách tu a tam poskočí, nadskočí, cupkají, hupkají, ... Užívají si radost dané chvíle.

Kéž by nouzová opatření již brzy skončila a my všichni si mohli s radostí také poskočit.

Mgr. Vladislava Kuboňová, tř. uč. 2. A

Zasněžené město Volary

Jednoduché zadání žákům ve druhé třídě, kterého se měli zhostit po svém. Prvního napadlo, že si ve městečku nakreslí svůj domek a opodál hotel Bobík. Najednou se každý obrázek proměňoval v zasněžené město Volary. Na obrázcích se objevují různá místa našeho města. Můžeme zde vidět již výše zmiňovaný hotel Bobík, také plavecký bazén a nesmíme zapomenout na budovu školy a jiná místa, která by lépe popsali autoři těchto děl, tedy druháci. Při práci se děti soustředily, debatovaly o svých výkresech a na konci hodiny mi je pyšně odevzdávaly a těšily se na vyvěšení na nástěnku. Potěšilo mě, s jakým elánem a fantazií se děti ujaly zadání a těším se na další společné tvoření.

Mgr. Alena Lazarovičová, tř. uč. 2. B

Městský úřad Volary

**vyhlašuje výběrové řízení na pracovní pozici úředníka,
odborného referenta stavebního úřadu
Odboru výstavby územního plánování MěÚ Volary**

Druh vykonávané práce: odborný referent agendy obecního stavebního úřadu

Místo výkonu práce: Městský úřad Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary

Platové podmínky: odměňování podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, nařízení vlády č. 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, a nařízení vlády č. 222/2010 Sb., katalog prací, vše v platných zněních.

Platová třída: 9 – odpovídající druhu vykonávané práce, tarifní plat dle zápočtu let odborné praxe od 19 730 Kč do 28 920 Kč a další možné nenárokové složky platu a benefity

Předpokládaný nástup: ihned (pracovní poměr na dobu určitou po dobu zástupu za RD – červenec 2023)

Písemné přihlášky do 29. 03. 2021 do 14.00 hod.

Bližší informace: www.mestovolary.cz

Vedoucí odboru VÚP MěÚ: Ing. arch. Lukáš Novák, tel., 388 302 216

Tajemník městského úřadu: Ing. František Pokorný, tel. 388 333 151, 607 533 618

Ve zkratce

Kabelová televize JVT

Zajímavý rozhovor s matrikářkou Annou Hordánkovou, která tuto činnost ve Volarech vykonává více jak 30 let, najdete sdílený na stránkách JVT.

Prachatickonews.cz:

V době, kdy vláda zakazuje zpívat, slaví dětské volarské sbory čtyřicet let. Internetový zpravodajský web prachatickonews.cz zveřejnil zajímavý rozhovor se sbormistryní Danou Koldinskou.

Knihovna jede

Volarská knihovna i nadále půjčuje přes výdejní okénko. Zájem je enormní, k výdejnímu okénku si pro vybrané knihy denně přijde na sedm desítek čtenářů.

Volary jak na dlani

Chystáte se do Volar a nevíte, zda tam svítí sluníčko? Stačí se podívat na ivolary.eu, kde najdete nejen aktuální snímek z Volar, ale i z mnoha míst po celé Šumavě.

Co se „děje“ v Domečku

Letošní rok vzhledem k vládním opatřením, kdy není možné organizovat žádné akce v prostorách DDM, jsou připravovány veškeré aktivity volarským Domečkem jinou formou. Hlavním cílem je dostat děti od počítačů a on-line výuky ven.

V lednu byla pro širokou veřejnost vyhlášena „Soutěž o neoriginálnější stavbu ze sněhu“. Fotky svých sněhových staveb autoři posílali na naší emailovou adresu. Fotografie byly průběžně zveřejňovány na facebookových stránkách DDM Volary a momentálně zdobí naši „Domečkovou“ chodbu.

Na jarní prázdniny byly pro školáky připraveny dvě aktivity.

1) Puzzle – nafotili jsme obrázky z různých koutů Volary, vyrobili jsme z nich puzzle a vložili do obálek, které si děti vyzvedly z „puzzle“ schránky u vchodu do Domečku. Děti měly za úkol obrázky složit a uhádnout, kde se dané místo nachází a následně se u něj vyfotit. Fotografie nám opět posílali na email, whatsapp nebo messenger.

2) Po stopách yetiho aneb jak znám VOLARY – během měsíce ledna jsme sestavili 20 kvízových otázek, které se týkaly historie i současnosti města Volary. Kvíz si

děti vyzvedly v obálkách u „Yetiho“ před Domečkem. Měly za úkol na všechny otázky co nejpřesněji odpovědět, mohly požádat o pomoc rodiče, kamarády nebo si informace najít na internetu. Pro odpovědi na některé otázky bylo nutné, aby děti vyzvedly ven.

Všichni účastníci těchto aktivit dostali drobné odměny. Úspěšní školou povinní luštitelé kvízu, fotografové a stavaři obdrželi navíc Certifikát – zdarma jízdenku a vstupenku do Techmánie v Plzni.

Hana Pospíšilová, DDM Volary

Ahoj, 40 denní výzva je tu!

Inspirovali jsme se svými kolegy z kojetínského Domečku a jdeme do toho s KIC Volary. 40 denní výzva je určena úplně pro všechny – děti i dospělé, celé rodiny, přátele a kamarády. Tak pojďme pro sebe a ostatní něco udělat.

Super, je moc dobře, že s námi jdeš do naší 40 denní výzvy. Těšíme se spolu s tebou, že si každý den zapíšeš do jednoho prázdného okénka datum splnění. Máš na to 40 dní, můžeš klidně i v jednom dni splnit více výzev. Některé úkoly jsou velmi jednoduché, jiné se mohou zdát těžší, ale ty je dáš všechny, my Ti věříme.

Až budeš mít celou výzvu splněnou (nejpozději do 18. 4. 2021), vyplň prosím dolní kolonku a vlož ji do obálky, která bude připravena v dolní chodbě volarského Domečku. Obálku hoď do připravené Výzvové schránky.

Na všechny účastníky čeká milé překvapení.

Covidový skautský únor

Většina věcí, na které jsme se hned po vysvědčení těšili, se jako mnoho jiných aktivit nemohla uskutečnit. Na pololetní prázdniny jezdíváme každým rokem do Prahy, ale letos to nešlo. A tak jsme alespoň on-line oslavili pololetní prázdniny a těšili se, že slibované uvolnění epidemiologických opatření zastihne ještě alespoň naše jarní prázdniny. Ale prázdniny minuly bez jakýchkoliv změn, a tak jsme pokračovali v činnosti na dálku. Zahrát si deskovky sice jde, ale počítač práce jen nenahradí, když je hraje u jednoho stolu v klubovně. I tak jsme si parádně užili.

Únorové mrazy určitě neumožnily zvířatům v lese snadno najít potravu, proto jsme je chodili každý krmit. Také jsme všichni pravidelně doplňovali krmítka, tak snad nám na jaře krásně ptáčky zazpívají.

A protože byla kupa sněhu, alespoň nárazově, stavěli jsme různé sněhové stavby. Jednu z nich přinášíme, ale další čekají na vyhodnocení té nejlepší. Můžeme se všichni těšit na pěkné ceny.

Boubínští skauti

40 denní výzva 10. 03. – 18. 04. 2021

s volarským Domečkem a KIC Volary

každé ráno se rozhodni, kterou výzvu si dnes splniš

Začnu plnit 40 denní výzvu s volarským Domečkem	Ujdu 5 000 kroků	
Uvařím někomu čaj nebo kafičko	Nebudu jíst po 19 hodině	
Ujdu 10 000 kroků	Přes víkend nezapnu počítač, tablet, PS nebo XBOX ...	
Ustelu postel	Nebudu se s nikým hádat	
Podívám se v přírodě na západ Slunce	Nedám si žádnou sladkost	
Dám si dvojnásobek ovoce než obvykle	Udělám si pořádek ve skříni	
Namaluji pro někoho obrázek pro radost	Na PC budu jen 1 hodinu	
Zazpívám si s celou rodinou písničku	Pohládím někoho na duši	
Zacvičím si pozdrav Slunci	Dám si studenou sprchu	
Nebudu se mračit	Vyjdu najednou 50 schodů	
Budu 10 minut tiše relaxovat a odpočívat	Rozhlédnu se v okolí svého domu a posbírám odpadky (vezmi si rukavice)	
Půjdu na procházku do přírody	Při mluvení vyměním ve slovech písmeno A za písmeno E (EHOJ :-))	
Pomůžu s úklidem nebo nákupem	Někoho rozesměji	
Připravím snídani pro celou rodinu	Celý den se nebudu dívat na televizi	
Nakreslím před domem panáka a zaskáču si	Udělám za den 100 dřepů	
Zahraji si stolní hru	Vypnu na 3 hodiny telefon	
Vyjdu najednou 30 schodů	Namaluji kamínek a dám ho na schod před DDM	
Dnes nepoužiji výtah	Navštívím nějakou rozhlednu nebo větší kopec	
Někoho obejmou a potulím	Půl dne protancuji	
Budu pít jen vodu nebo neslazený čaj	Začnu číst novou knihu	

Jméno a příjmení příjemce výzvy

Telefonické spojení Emailové spojení

Pandemie ve škole

Jednou z oblastí, jejíž omezení, respektive uzavření, vnímáme nejcitlivěji a kde si vůbec netroufneme odhadnout, natož spočítat ztráty, je školství. A nejedná se pouze o zanedbané učivo. O tom, jak vypadl ve škole rok s Covidem, jsme si povídali s ředitelem volarské základky Petrem Horálkem.

10. března 2020 v době, kdy se připravuje závěrečné čtvrtletí, deváté ročníky se připravují na přijímací řízení na střední školy, v době, kdy škola organizuje zápis prvňáčků na příští školní rok, přišel pokyn na základě nařízení od Ministerstva školství a rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví o uzavření školských zařízení od 11. 3. 2020. Znamenalo to, že druhý den žáci do školy již nepřijdou a budou se dále učit distančně. Proto pedagogický sbor musel rychle jednat. Domluvili jsme se, že žáci budou společně s rodiči sledovat sdělení na webových stránkách školy, kde pro ně začneme zároveň zveřejňovat aktuální pokyny, jak pracovat z domova. Nikdo z nás neměl zkušenost

s online výukou a slovo „distančně“ se pomalu stávalo neslušným slovem. A poprvé od roku 1774 přestala být na nějaký čas účast na vzdělání povinná.

Jak to bylo na jaře

Na webovém úložišti školy byly postupně shromažďovány materiály pro žáky, podle nichž plnili zadané úkoly a několika způsoby je odevzdávali. Fotili pracovní listy mobilem a vkládali na centrální „cloudové“ úložiště, posílali emailem, komunikovali s některými učiteli přes Messenger, telefonovali si, přinášeli vypracované materiály a vraceli je po domluvě v prostoru před budovou či do místa bydliště pedagogů. Vstup do školy byl žákům zakázán.

Co jsme používali

Nikdo nevěděl, jak dlouho zůstane škola uzavřená. Optimisté hovořili o 14 dnech, pesimisté odhadovali celý měsíc, ale vše bylo jinak. Situace se nezměnila ani koncem dubna a bylo třeba zareagovat novými on-line nástroji. Na druhém stupni se postupně zabydlovala aplikace MS Teams a na prvním stupni paní učitelky začaly komunikovat přes portál „Škola v pyžamu“. V obou případech se museli nejen žáci, ale i pedagogové naučit používat oba nástroje a pomocí nich online výuku provádět. Postupně se do tohoto druhu výuky zapojilo více jak 90 procent žáků. V jarních měsících jsme se dotazovali pomocí dotazníku na zabezpečení technikou na online výuku. V některých domácnostech neměli požadovanou techniku, škola byla připravena počítače ze svých rezerv půjčit. Některé rodiny toho využily a žáci si mohli odnést ze školy vypůjčený notebook a pracovat online. Dal-

ším problémem byla síla signálu internetu, často se stávalo, že při výuce žákům i učitelům vypadal signál a spojení se přerušovalo.

25. května byl za zprísněných podmínek povolen návrat dětí 1. stupně a po dvou a půl měsících mohla být zahájena normální výuka. Bylo nutno vytvořit studijní skupiny napříč ročníky, v provozu nemohla být ranní školní družina. V červnu se vrátili devátáci a zbytek druhého stupně. Stále platila podmínka přítomnosti maximálně 15 žáků ve skupině.

Nový školní rok 2020/21 byl zahájen 1. září a už tehdy bylo jisté, že další vlna omezení v souvislosti s pandemií přijde znovu na podzim. Tento čas učitelé využívali – po splnění svých běžných školních povinností – k dalšímu zdokonalování práce s informačními technologiemi a aplikacemi, které se po jarních zkušenostech osvědčily pro distanční výuku jako nejlepší.

5. října 2020 byl omezen provoz škol a školských zařízení zákazem zpěvu (jako v Půlnočním království) a zákazem výuky tělesné výchovy. Od 14. října byla opět zakázána osobní přítomnost žáků základních škol a distanční výuka se – oproti jaru 2020 – stala povinnou.

Všichni jsme opět zasedli k počítačům a učili se/vyučovali na dálku. Žáci posílali vypracované úkoly online. Ještě jedna zásadní změna nastala: učitelé na dálku zkoušeli, psali s dětmi testy, aby měli dost podkladů k pololetnímu hodnocení. 18. 11. 2020 se na výuku vrátili 1. a 2. ročníky, samozřejmě s rouškou na ústech. Při klasifikaci na pololetní vysvědčení jsme vycházeli jak z prezenční výuky, tak z distančního vzdělávání. Nejjednodušší bylo hodnotit děti z 1. a 2. ročníků.

Děti, které směly navštěvovat výuku, musely mít po celou dobu vyučování roušky.

Jak je to nyní

Nyní se nacházíme v pokračujícím stavu po 1. pololetí beze změny. 1. a 2. ročníky navštěvují školu denně, ostatní online, pro některé žáky máme zřízeny konzultace. Jsou to vybraní žáci, kteří se doma z jakýkoliv příčin nemohou věnovat online výuce. Velký důraz klademe na přípravu devátých ročníků na přijímací řízení. Někteří žáci se pravidelně dostávají na konzultace s učiteli, kteří jim pomáhají se k přijímacímu řízení připravit. Pedagogové 1. stupně třetích až pátých tříd začali online výuku na Teamsech a kombinují ji se Školou v pyžamu. Tento stav trval jen do 28. 2., kdy byl vyhlášen zákaz vstupu dětí do školy. 1. a 2. třídy se také učí z domova. Od prvního března se začínou děti učit pomocí stejných nástrojů jako ostatní třídy prvního stupně. První týden bude jako zkušební a pak budeme pomalu přecházet na podobný princip, jaký má zbytek prvního stupně. Věříme, že s pomocí

rodičů, starších sourozenců tento typ výuky zvládnou i malí školáci.

Kolik procent se připojuje

Celková situace se zlepšuje, co se týče aktivity žáků, myslím si, že 95 procent žáků komunikuje s učiteli distančně, někteří chodí na konzultace. A ten zbytek se neustále snažíme nějak aktivizovat buď po dobrém, nebo po zlém. Úspěch tohoto snažení se neustále mění od plusu k mínusu a zase zpátky.

Asistenti pedagoga pomáhají při výuce slabším a potřebným žákům

Přes velkou snahu pedagogů, rodičů a žáků není celková situace dobrá, žákům chybí sociální kontakt, nemají potřebné mantinely, vše je zaměřeno na vnitřní kázeň. Pro pedagogy je situace ještě složitější, během krátké doby se museli seznámit s problematikou online výuky, naučit se

ovládat Teamsy a Školu v pyžamu, přichází tím i na další možnosti používaných programů.

Něco k zasmání

Učitelé se během online výuky setkávají s různými zajímavými příběhy, které by ve škole nezažili. Například při výuce českého jazyka se ozve: „Pavlo, nevíš, kde mám ponožky“, někdy se objeví zákonný zástupce v trenkách, učitelé jsou postupně seznamováni s dalšími příslušníky rodin. Žáci se chlubí se sourozenci, se psy, kočkami a dokonce i s hadem. Než vše toto proběhne, je kolikrát polovina hodiny pryč.

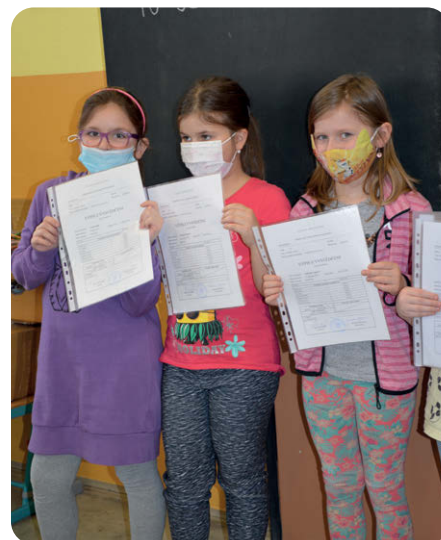
Na závěr bych chtěl poděkovat všem pedagogům naší školy, žákům a také rodičům za vstřícnost a pomoc v tak těžké době. Doufáme, že tato složitá situace se změní a všichni se vrátíme zpátky do učeben ve škole.

Místo tělocviku v tělocvičně se chodilo ven.

Rozestupy se musely dodržovat i ve školní jídelně.

Také předávání vysvědčení probíhalo v rouškách.

Už je to rok

České školství se vlivem pandemie dostalo do velmi složité situace. Na jaře jsme vše přijímali s pokorou a obavami o zdraví nás všech. Všude panovala sounáležitost a snaha pomoci. I žáci Základní umělecké školy byli nadšeni do nových projektů. Byli jsme první v republice, kdo distančně nazkoušel s velkým tělesem jako je V-BAND několik skladeb, které si můžete poslechnout na youtube. Zorganizovali jsme online koncert a virtuální výstavu. Byli jsme vzorem, jak si s takto nestandardní situací poradit i v umělecké vzdělávání. S obrovskou radostí jsme přivítali otevření škol po dvouměsíční pauze v domnění, že již bude vše v pořádku. Léto nás nechalo se nadechnout. Ještě zahájení školního roku vypadalo velmi optimisticky, a pak to přišlo. Distanční výuka na 14 dní. Potom již jen čekání a prodlužování o dalších 14 dní. Žádná vize, žádné vyhlídky, nebo plán. Prostě distanční výuka a vyřešeno. Bohužel to tak jednoduché není. Existují pochopitelně kvalitní nástroje k realizaci distančního vyučování, ale ne všechny předměty, studijní obory a různé formy vzdělávání je mohou efektivně využívat. I přesto děláme maximum pro zachování motivace žáků, aby zbytečně nepřicházeli o cenný čas. Pochopitelně neustálé setrvávání v tomto stavu sebou nese celou řadu komplikací.

Může dojít například k narušení sociálních vazeb, pevných návyků pravidelného režimu a z toho plynoucí rizika zasažení zdravého vývoje mladé generace. Ještě před rokem byly mobily ve školách zakazovány. Probíhaly semináře s renomovanými psychology o škodlivosti virtuálního prostředí. Dnes nutnost.

Vzestup distanční výuky se stává příčinou větší závislosti dětí a dospívajících na internetu

a virtuální komunikaci všeobecně a mimo jiné je vystavuje i hlubší zranitelnosti a onlinové kriminality. Jsme svědky výchovně-vzdělávací katastrofy, které nelze jen nečinně přihlížet. Smutné je, že právě v tuto chvíli

díky přeplněným nemocnicím a hrozcímu kolapsu našeho zdravotnictví jde školství z pochopitelného důvodu opět na druhou kolej. Nikdo z nás nedokáže říct, zda březen je opravdu poslední měsíc. Nešlo přeci jen předvídat dříve a řadu opatření připravit včas?

Nejsem pro bezhlavé a plošné otevření škol v rozsahu, jak jsme byli zvyklí, mám ovšem dojem, že v organizačním zmatku se často vytrácí racionalita a schopnost rozlišovat rizika. Domnívám se, že celý podzim

mohla individuální výuka v ZUŠ, kde je ve třídě jeden žák a jeden pedagog, nebo vyučování ve výtvarném oboru v menší skupině klidně probíhat.

Viděl jsem video žáků, v němž prosí o to, abychom jim my, dospělí, pomohli. Děti jsou nadějí našeho bytí, pojďme si to uvědomit a pokusit se každý z nás i ve svém mikrosvětě pro ně hledat cestu. Každý ztracený lidský život díky pandemii je nevratný, stejně tak jako dětství prožité ve virtuálním světě internetu, v izolaci od svých vrstevníků, školy, sportu, možnosti rozvíjet svá nadání, zájmy, a především živé vztahy.

ZUŠ Volary slaví v letošním roce 30 let od svého založení. Tím, že se v roce 1991 podařilo otevřít školu i ve Volarech, jsme získali možnost srovnatelného uměleckého vývoje, jako větší města. ZUŠka není kroužek, představuje unikátní systém uměleckého vzdělávání, který je naprosto ojedinělý v celosvětovém měřítku. V České republice je více než 500 ZUŠek, na kterých vyučuje zhruba 13 000 plně aprobovaných a kvalifikovaných pedagogů napříč hudebním, výtvarným, tanečním a literárně dramatickým oborem, již jsou často výkonnými umělci. ZUŠ je plnohodnotnou školou, spadající pod Ministerstvo školství. O mimořádném významu celého systému svědčí například spolupráce s profesními kulturními i vzdělávacími institucemi včetně České filharmonie, České televize, nebo celostátního festivalu ZUŠ open. Přesto přes všechno jsou celou dobu pandemie Ministerstvem školství zásadně opomíjeny.

Současný lockdown nese podtitul „obětujeme březen“. Tak snad. Naděje je jedna z nejdůležitějších lidských ctností, je motorem lidského jednání, který mu dává smysl.

Vít Pavlík, ředitel ZUŠ Volary

Městské lesy Volary podpoří žáky ZUŠ

Volarskou Základní uměleckou školu podporujeme finančními příspěvky od nepaměti, protože si uvědomujeme důležitost tvůrčího rozvoje volarských dětí. Naše dary škola zpravidla využívá k materiálnímu zabezpečení výuky. Jenomže poslední měsíce je škola zavřená a distanční výuka je v případě hudební a výtvarné činnosti, kdy je kontakt s žáky nutný, mírně řečeno podivná. Navíc mnoho rodin, které díky dnešní „koronavirové“ době přišly o velkou část svých příjmů, se samozřejmě mnohem pečlivěji rozhoduje, zda dát peníze na školné v ZUŠ, což je pro mnohé výdaj, který není bezpodmínečně nutný pro živobytí. Nezaplacené školné pak v důsledku znamená ukončení studia na škole.

Proto jsme se s plnou vážností rozhodli, že letošní sponzorský dar v celém objemu budeme cíleně směřovat na přímou podporu studia žáků, a to zaplacením poloviny jejich školného. Doufáme, že díky naší podpoře budou moci žáci volarské ZUŠ pokračovat ve studiu i po znovuootevření škol, ke kterému snad někdy dojde.

Miroslav Řežábek, Městské lesy Volary s.r.o.

Nové tituly

Beletrie

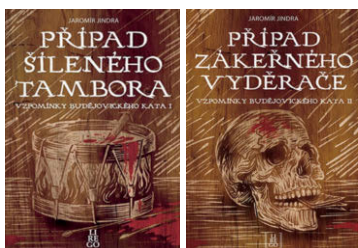
Vondruška Vlastimil: Manželské zrcadlo

Příběh ze série historických detektivních případů ze 16. století, které řeší královský písař Jiří Adam z Dobronína.

Na Starém Městě pražském je v domě tiskaře Jana Severína otrávena jeho švagrová Klárka. Ze zločinu obviněn on sám. I když všechno svědčí proti němu, ujímá se Jiří Adam z Dobronína soukromého pátrání, neboť tuší, že věc není tak jednoduchá, jak se zdá.

Jindra Jaromír: Vzpomínky budějovického kata – Případ šíleného tambora (1. díl) a Případ zákeřného vyděrače (2. díl)

Jižní Čechy, zdecimované třicetiletou válkou, jsou dějištěm vyprávění budějovického kata Franciho, jenž vzpomíná na případy těch, kdo skončili v jeho mučírně či na jeho popravišti, ať už z příčin spravedlivých nebo nespravedlivých. Vyprávění o případech prokládá kat svými intermezzy, v nichž líčí svůj vlastní příběh – příběh nalezence, jehož se v utlém dětství ujal městský popravčí a později mu předal své opovrhované řemeslo.

Knedler Magda: Porodní sestra z Osvětimi

Anděl naděje v táborech smrti. Příběh ženy, která zachránila tisíce dětí. Další transport vězňů směřuje do Osvětimi. Je mezi nimi i porodní asistentka z Lodže, Stanisława Leszczyńska, která na vlastní žádost začíná pracovat v nelidských podmínkách: bez vody, základních lékařských nástrojů a léků.

Fieldingová Joy: Na špatném místě

Čtyři ženy – mladá Paige, její sestřenic a rivalka Heather, nejlepší kamarádka Chloe a matka Joan – se rozhodnou zkusit štěstí na online seznamce. Stáhnou si aplikaci a doufají, že s její pomocí konečně najdou lásku. Takové seznamování má ale svá rizika. Místo vysněného prince mohou potkat

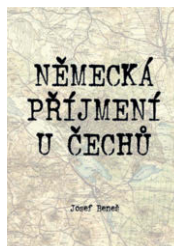
nebezpečného predátora. Má perfektní vlasy, vítězný úsměv a obrovské charisma. On však nehledá lásku, ale oběti. Zvládnou se mu všechny čtyři vyhnout? A pokud ne, kterou z nich si vyhlédne?

Naučná literatura

Beneš Josef: Německá příjmení u Čechů

Dílo sleduje, jak k nám německá příjmení pronikala v několika vlnách kolonizace a během dosídlování českých území, opuštěných po třicetileté válce. Všimá si toho, jak se tato jména měnila a přizpůsobovala českému jazykovému prostředí. Zachycuje i situace poněmčování českých jmen v období josefínských reforem a naopak počestování německých jmen v době národního obrození, ale i po druhé světové válce. Sleduje, jak se německá osobní i místní jména promítala do českých příjmení, stejně jako německé výrazy pojmenovávající předměty denní potřeby, přírodní jevy, sociální strukturu, řemesla atd. Práce je založená na obrovském a unikátním množství materiálu, který autor shromáždil za několik desítek let.

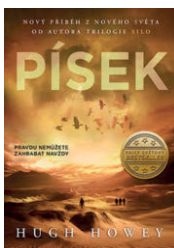

Sci-fi

Howey Hugh: Písek

Apokalyptický thriller Hugh Howeyho, autora fenomenální bestsellerové trilogie Silo, Turnus a Prach.

Starý svět byl zasypan. Nový teď existuje jen na vrších pohyblivých dun. V zemi skučícího větru a všudypřítomného písku se čtveřice sourozenců pokouší dát znovu dohromady svou rodinu. Jejich otec pracoval jako písečný potápěč, jeden z těch, kdo z hlubin pouště přinášeli pozůstatky starého světa, které lidem pomáhají přežít. Ale otec zmizel. A svět, ve kterém děti zanechal, nejspíš brzy zmizí taky.

Lambertus Hendrik: Série Krev dvojčat Název části: Bitva trpaslíků (1. díl)

Klasická epická fantasy plná trpaslíků, elfů a boje dobra se zlem. Řetězový temnot si podmaňují národy. Tomu mají zabránit sourozenci Gorin a Galdra – vyvolení, kteří mají podle věštby tajuplné Věštyně zim zachránit svět.

Pro děti a mládež

Hudáčková Barochová Věra: Terezka a ušáček

Ilustrovala Sýkorová-Pekárková Eva

Knížka o Terezce a jejím králíčkovi Myšponíkovi, o kterého není jen tak jednoduché se postarat. V příběhu se děti dozví, co takový králíček potřebuje a všechno, co se Terezka musí naučit, aby se u ní měl nový kamarád dobře.

Knihka je určena dětem od 6 let.

Marešová Jarmila: Veverka a Myška v Praze

Komiksový průvodce Prahou. Veverka s Myškou jsou zvědavé a trochu hubaté kamarádky. Vydaly se za babičkou do Prahy a krásy města objevují s cestovní kanceláří pana Havrana. Oblětí s ním nejvýznamnější památky, a protože Havran umí krásně vyprávět, stane se z poznávání dějin úžasné dobrodružství a velká legrace.

Knihka je určena dětem od 7 let.

Ležák Zdeněk: Sametová revoluce

Šedesátistránkový komiks se zaměřuje na rok 1989, a to především na události v našem státě. Styl vyprávění je přizpůsoben mladší generaci. Stostránková textová část poskytuje čtenáři obsáhlejší, ale také o něco složitější pohled na problematiku komunistické totality.

VÝDEJNÍ OKÉNKO
9:00 - 12:00
13:00 - 16:00

**PONDĚLÍ
VRACENÍ**
**STŘEDA
VYZVEDNUTÍ**

Oslavenci měsíce – BŘEZEN 2021:

Kristýna MIKULÁŠKOVÁ
Miroslav ZIEGLER
Zdenka OUBRECHTOVÁ

Irena SEDLÁKOVÁ
Alexander BALÁK
Dana ŠVEHLOVÁ

Zdeňka VAIRICHOVÁ
Margit PICHLOVÁ
Věra MOTHEJLOVÁ

*Výbor přeje všem oslavencům pevné zdraví,
štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let
v kruhu rodiny a přátel.*

Členské příspěvky

Při korespondenčním hlasování se k 12. 2. 2021 vyslovilo 133 členek a členů spolku (z celkového počtu 170 členů) pro předsednictvem navržené navýšení členského ročního příspěvku (150 Kč), a je tedy závazné. Členské příspěvky je možné uhradit u hospodáře spolku (tel.: 724 908 803). Zaplacení členského příspěvku je splněním povinnosti člena, ale i podmínkou pro čerpání příspěvků a slev na akce pořádané spolkem. Prosím členky a členy, kteří již nemají zájem členský příspěvek uhradit, aby i tuto skutečnost oznámili se sdělením, že již nemají zájem o členství ve spolku (dosud se takto rozhodlo 8 osob), abychom učinili zadosť i zákonu na ochranu osobních dat tím, že jejich osobní data budou trvale vymazána z evidence vedené spolkem.

František Zach, hospodář

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

Dne 2. 2. 2021 uplynul rok, kdy nás opustil pan

Ladislav Sipp

a 3. 3. 2021 uplynul rok, kdy nás opustila paní

Marie Sipplová.

S láskou vzpomínají děti Ladislav a Marie s rodinami.

8. 3. je tomu již 13 let, kdy nás navždy opustila paní

Růžena Polatová.

Ve stejný den si letos připomínáme i nedožitě 100. narozeniny pana

Jaroslava Polaty.

Na své rodiče s láskou vzpomíná dcera s rodinou.

Dne 5. 3. uplyne 9 let, kdy nás navždy opustila milovaná manželka, maminka a babička, paní

PhMr. Miroslava Ottlová.

Děkujeme všem známým a přátelům za tichou vzpomínku.

S láskou vzpomínají manžel a synové s rodinami.

*Tvé drahé srdce, táto,
není již mezi námi,
žehná nám však na cestu,
kterou teď jdeme sami.*

Vzpomeňte s námi na našeho tátu, dědu, kamaráda,

Františka Maxu,

rodáka z Volary a srdcaře, co značnou část života věnoval Soumaráku.

17. 3. 2021 to je již 20 let, co není mezi námi, ale v našich srdcích zůstal navždy.

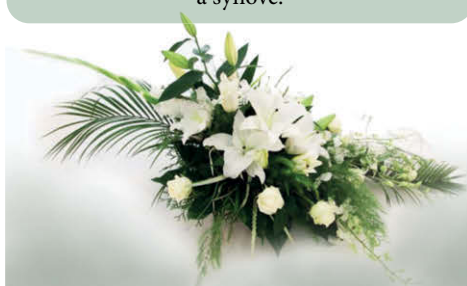
Dne 9. 2. jsme se naposledy rozloučili s panem

Miroslavem Svobodou.

Všem přátelům a známým děkujeme za projevenou soustrast a květinové dary.

Váženému panu Romanu Kozákovvi děkujeme za krásná a citlivá slova.

Manželka Blanka a dcery s rodinami.

Počasí ve Volarech – leden 2021

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-2,9 °C	
minimální teplota	-14,0 °C	11. 1.
maximální teplota	9,9 °C	22. 1.
úhrn srážek	72,2 mm	
maximální náraz větru	18,9 m/s	29. 1.
sluneční svit	35 hod.	
počet dní se sněhovou pokrývkou	31	
maximální výška sněhu	23 cm	27. 1.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	18 x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	30 x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-3,3 °C	
minimální teplota	-16,2 °C	11. 1.
přízemní minimální teplota	-19,0 °C	11. 1.
maximální teplota	10,1 °C	22. 1.
úhrn srážek	55,6 mm	
maximální náraz větru	16,2 m/s	29. 1.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	20 x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	30 x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-3,6 °C	
minimální teplota	-18,0 °C	11. 1.
maximální teplota	10,1 °C	22. 1.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	18 x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	30 x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 753 metrů n.m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-3,6 °C	
minimální teplota	-23,6 °C	11. 1.
maximální teplota	8,8 °C	22. 1.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	19 x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	30 x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-3,5 °C	
minimální teplota	-18,4 °C	11. 1.
přízemní minimální teplota	-21,0 °C	11. 1.
maximální teplota	9,7 °C	22. 1.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	16 x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	30 x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Orlické Záhoří (Orlické h.)	-27,0 °C
2. Žďárek (PT)	-26,5 °C
3. Kvilda – Perla (PT)	-26,4 °C
4. Horní Jizera (Jizerské h.)	-26,3 °C
5. Rokytská slat' (KT)	-25,6 °C
6. Jizerka, rašeliniště (Jizerské h.)	-25,5 °C
7. Velká jizerská louka (Jizerské h.)	-25,1 °C
8. Orlické Záhoří – Vodárna (Orlické h.)	-25,0 °C
9. Knížecí Pláně (PT)	-24,9 °C
10. Pohoří (Novohradské h.)	-24,9 °C
--	
18. Stögrova Huť – Jedlový potok	-23,6 °C

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Lojza Duchna (Cudrovice)

Lojza Duchna. Tak mu říkali odmala a věru bylo proč. Ne že by to byl nějaký lenoch, co se ráno nemůže vyhrbat s postele. To rozhodně ne. Lojza byl člověk pracovitý a vstával se slepicemi. Ale v posteli trávil přece jen o poznání více času než ostatní. Lojza Duchna totiž pod peřinou řešil všechny své problémy. Tedy ono se vlastně nedá říci, že by je řešil. Když se nějaký ten zádrhel objevil, zalezl pod peřinu a čekal, až se to samo rozmotá či přežene. Dělal to tak už jako dítě i coby dospělý chlap.

A nutno říci, že mu to vcelku vycházelo. Sám žádné karamboly nevytvářel, s nikým se neškorpil a svůj díl práce si vždy řádně odvedl. Koneckonců ostatní věděli, že příliším tlačněním na pilu se výsledku nedočkájí.

Roky šly a Lojza se životem proplétal vcelku spokojeně. Ne že by ho leccos netrápilo, ale když mu bylo úzko, zabořil hlavu do polštáře a v tu ránu se v předstávách octl v kraji, kde se jen jedlo, pilo, radovalo a ani mráček nezčeřil blankytně modré nebe.

Jednou už měl namále, to když ve vsi řádil ohnivý kohout a hrozilo, že spolkně i Lojzovo chalupu. Ale sousedi jej vynesli

i s postelí a když bylo dohašeno, vrátili ho zpět. Pod duchnou přečkal pohřeb rodičů,

revoluci a válku. Lojza nebyl žádný krasavec, ošklivý však také ne a sem tam pro něj zahořelo i nějaké to dívčí srdce. Řeknete si, že tenhle problém se pod duchnou řeší docela příjemně, ale Lojza ho tam řešil sám, a tak z toho nikdy nebylo nic.

Táhlo mu už na sedmý křížek a nutno přiznat, že se mohl právem považovat za šťastného člověka, neb ho za celá ta léta nepostihla žádná pohroma. Bylo to zrovinka na Dušičky, když se vypravil na hřbitov vyprosit rodičům nějakou tu úlevu v očistci. On

tam v Cudrovicích je kousek za vsí, a tak to byla příjemná procházka. Postál, pomodlil se a když už tu byl, porozhlédl se kolem. Hrobů tu nebylo mnoho, avšak téměř třetina patřila dětem. Lojza byl rád, že nikdy nemusel oplakávat zemřelého synka či dcerušku a vyhnul se všelijakým starostem s potomky. Jenže jak se vracel, obklopilo jej klubko rozesmátých dětí a Lojzovi přišlo zase najednou líto, že tu po něm nikdy a nic nezůstane. Šel tu lítost domů zaspát, ale tentokrát se mu to nějak nedařilo. Jakmile se ocitl v té své vysněné krajině, vítal ho tam dětský smích. Trápil se tím čím dál víc a duchna už mu v tom pomoci nemohla. Den ode dne chřádnul a všem už bylo jasné,

že tentokrát jej nepříkryje husí peří, ale hlína z hrobníkovo lopaty. A vsutku se tak stalo. Ale než si pro Lojzu přišla zubatá, stačil ještě nechat u kameníka vytesat boží muka s letopočtem a svým monogramem. Ta pak stála dobré dvě století na rozcestí k Plešivci, a tak Lojza Duchna přeci jen umíral s pocitem, že tu na tom božím světě po něm něco zůstalo.

*píše Pulkrábek,
kreslí Petřmanová*

Z kroniky Národní školy Volary 1945–1953

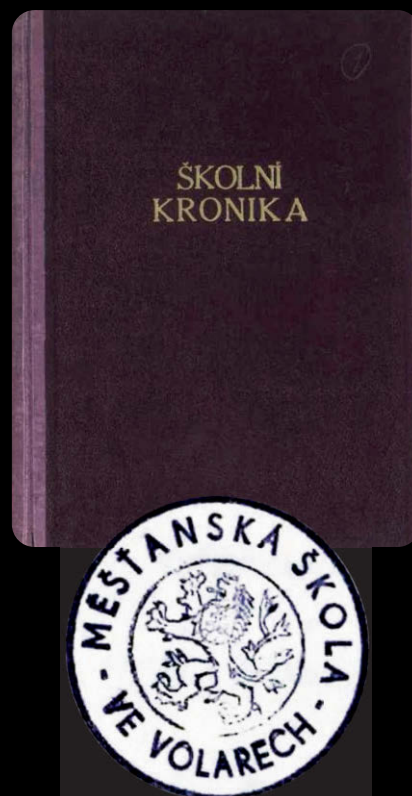
Ve Volarech byly tři školní budovy, ale všechny byly obsazeny. V bývalé německé obecní chlapecké a měšťanské škole bylo ubytováno asi 600 uprchlíků. V obecné dívčí škole byl polní lazaret a v budově české státní obecné a mateřské školy četnická stanice. Zásahem učitelů pověřených správou škol obecné měšťanské podařilo se konečně aspoň z menší školy čp. 2 vystěhovat lazaret dne 1. září 1945. Poněvadž v budově byli umístěni vojáci nemocní tyfem, byla nutná velmi důkladná dezinfekce. Provedla ji zdejší stavitelská firma dle nařízení okresního lékaře Dr. Krejsy. Vše bylo posypáno chlorovým vápnem, postříkáno desinfekčním prostředkem, obíláno vápnem a nakonec všechny dřevěné součásti natřeny barvou.

Z německých dětí byly přijaty jen ty, jichž rodiče měli antifašistický průkaz a potvrzení od MNV, že děti mohou být přijaty do české školy. Celkem bylo v pěti třídách zapsáno 62 hochů a 58 dívek. Z celkového počtu 120 žáků bylo 52 české národnosti a 68 národnosti německé. K římskokatolické církvi se hlásilo 109 dětí, deset k církvi československé a jeden k českobratrské. Bez vyznání nebyl nikdo.

Školní rok 1945/46 začal dne 17. září 1945. Vyučuje se polodenně, střídavě s měšťanskou školou. Budova má nedostatek kabinetů. Vyučování je ztíženo nedostatkem učebních pomůcek a učebnic, agenda nedostatkem tiskopisů.

Žactvo odebírá časopisy Sedmihlásek a Český domov, kterými se nahrazují čítanky, poněvadž učebnice nejsou. Jako příručka pro učitele zasílá ministerstvo informací časopis Svět v obrazech s přílohou Pedagogický průvodce pro vyučování politické výchově.

Kronika Národní školy Volary 1945–1953

Česká menšinová škola – čp. 448

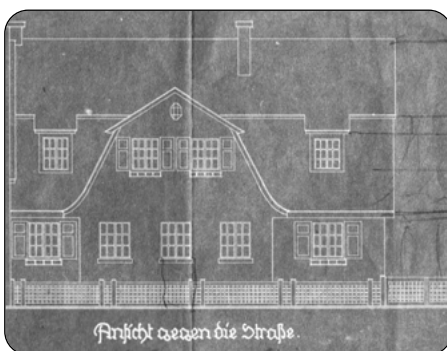
Dle záznamů pana Jana Tolara se domníváme, že v letech 1926–1927 byla postavena pro českou menšinu opatrovna pro děti s první učitelkou, paní H. Kouklovou. V té době již byla jedna třída české menšinové školy s učitelem J. Majerem umístěna v nedaleké dřevařské škole. Ještě v roce 1927 bylo rozhodnuto, že se budova opatrovny rozšíří o další prostory a bude zde umístěna česká škola.

Stavba (rozšíření) byla zahájena na jaře roku 1928, jak ostatně dokládá letopočet na základním kameni, a slavnostně otevřena v roce 1930, a to jako obecní škola a mateřská škola. Obě školy dotovovala Pošumavská jednota, jejímž předsedou byl přednosta železniční stanice Jan Tolar. V době II. světové války sloužila škola ubytování německých vojáků, po osvobození zde pro změnu byli ubytováni vojáci americké armády a krátce, do listopadu 1945, zde byla stanice SNB. Na sklonku roku 1945 byla škola s obtížemi opravena a 15. ledna 1946 v ní byl opět zahájen provoz jedné třídy mateřské školy. V květnu téhož roku pak bylo zřízeno druhé oddělení. V prvním roce své činnosti zde bylo zapsáno 64 dětí. V roce 1956 již 140. V roce 1960 již kapacita školky nestačila, a proto byla provozována i v jiných budovách. Do roku 1951 si děti donášely svačiny z domova a na oběd chodily domů. Od roku 1951 byl zajištěn nepřetržitý provoz jídelny.

Jitka Nachlingerová – Muzeum Volary

Pohled od jihu – starý stav.

Návrh stavby z roku 1925.

Pohled od jihu – nový stav.

Osobnost Volarska

Miloslav Svoboda

Narodil se jako prostřední ze tří bratří 11. října 1934 v Sedlci-Prčici. Díky otcově profesi se často stěhovali. Do Úštěku, Volary a zakončili v Měšicích u Tábora. Miloslav Svoboda nejdříve vystudoval dvanáctiletku v Prachaticích (dnešní gymnázium) a po ní pedagogickou školu v Českých Budějovicích. První učitelkou štací se stala malotřídka v Záblatí u Prachatic a pak se vrátil, tentokrát však v roli učitele zpátky na prachatickou dvanáctiletku. Osudovým učitelským postem byla jednotřídka v Českých Žlebech, během kterého dálkově dokončil pedagogickou fakultu, a především poznal budoucí manželku. Z Českých Žlebů byl přeložen do Šumavských Hoštic, kde byl jmenován ředitelem tamní devítiletky. A konečně v roce 1976 se natrvalo usadil ve Volarech. Škola zde v té době byla rozdělena do čtyř budov a byl to právě on, kdo jako ředitel uváděl do provozu novou moderní budovu školy.

Všude, kde žil, se podílel na veřejném životě. Ve Žlebech promítal filmy, s manželkou hráli ochotnické divadlo, věnoval se místním dětem v mimoškolním čase – výlety,

sport, turnaje v ping-pongu a ve fotbale. V Hošticích se ujal malých fotbalistů a začal pracovat v Okresní tělovýchovné jednotě a s fotbalem, především mládežnickým, spjal prakticky celý svůj život.

Vedle sportu miloval hudbu, tanec, plesy, divadlo, koncerty. Byl nadšeným luštitelem křížovek. Po zdravotních potížích začátkem 80. let se začal věnovat turistice – dálkovým pochodům, později se s manželkou stali členy turistického oddílu ve Volarech, pracovali na značení turistických cest. Po revoluci s turisty pořádali mezinárodní turistický pochod IVV, na který rádi přijížděli turisté nejen z Čech, ale také z Německa a Rakouska, zúčastnili se i Američané.

Vyhledával nové turistické stezky a hraniční přechody pro pěší. Byl předsedou TJ Tatran Volary, předsedou volarského Klubu českých turistů, členem Sdružení značkařů Klubu Českých turistů.

Jako pedagog připravil mnoho svých žáků na přijímací zkoušky na střední školy, podporoval i děti ze složitých rodinných poměrů. Každou volnou chvíli trávil na chalupě v Českých Žlebech, nejdřív s dcerami a později i s vnoučaty. V posledním roce svého života, kdy již sil ubývalo, pečoval s láskou o zahrádku ve Volarech.

Zemřel po krátké, těžké nemoci 2. února 2020.

-r-

Josef Falář: Vzpomínky na Volary

Před pár dní jsem dostal dopis od paní Jarky Krejsové. V něm mi upřesnila můj přechod do volarské obecné školy. Především mi uvedla seznam všech žáků ve třetí, čtvrté a páté třídě ve školním roce 1946–47, včetně třídních učitelek a ředitele školy. V seznamu čtvrtáků jsem našel i Janu Veselou a Jardu Posledního a mezi pátáky Vlastu Weinlichovou, které jsem si při psaní těchto vzpomínek jediné pamatoval. Třídní paní učitelkou byla Marie Krejsová a ředitelem pan František Bárta. Nikoli pan Klecan, jak jsem uvedl v předchozím čísle volarského zpravodaje. Ten byl pouze učitelem, a já si ho pamatuju až po přestěhování do nově upravené budovy školy pod kostelem v září roku 1949, a to v souvislosti s jeho motorkou se sajdkárou. V dopise mně také Jarka napsala další důležitou informaci, a to o budově školy, do které jsem začal ve Volarech chodit. Ta nebyla pod kostelem, jak jsem dříve uvedl, ale na náměstíčku, v ulici 5. května, neboli za kostelem. Na to jsem si, po sedmdesáti letech mimo Volary, vůbec nevzpomněl.

Jarko, díky Ti a čtenářům se omlouvám za nepřesnosti v minulém díle. Je to přeci jen již nějaký pátek.

Již v úvodu mých vzpomínek na život ve Volarech jsem se zmínil, že rodiče naplánovali stěhování na konec prázdnin. Tím jsem měl asi týden čas na zahájení nového školního roku ve volarské obecné škole. Budova školy byla, jak jsem již výše uvedl, za kostelem. Jelikož před zahájením výuky byl přípravný týden, v rámci kterého již byl pan ředitel školy Bárta a všechny učitelky a učitelé (tady využiji informaci od Jarky Krejsové a uvedu některá jejich jména, a to Kateřina Kadlecová, Marie Krejsová – moje třídní, Marie Tinhoferová) ve škole.

Jeden den mě mamka s tatkou vzali mezi sebe za ruce a šli jsme do školy za panem ředitelem. Tam mu oznámili naše přestěhování ze Zdíkovce do Volar a že od začátku školního roku bych měl začít chodit do čtvrté třídy. Pan ředitel udělal několik zápisů do ředitelské evidence a třídní knihy. Nechal mě přečíst nějaké články a vypočítat pár matematických příkladů z učebnic třetí třídy, což jsem bez problémů zvládl. Byl viditelně spokojen. Rodičů se zeptal, zda jsou věřící a u jaké víry. Dostal odpověď, že jsme všichni křesťané, že máme doma bibli a celá rodina pravidelně navštěvuje mše a drží všechny náboženské svátky. Já že jsem byl křtěn a biřmován. To panu řediteli doložili křestním a biřmovacím listem, které měli připravené s sebou. Řekli mu, že křtěn byl i můj bratr František, jehož křestní list mu rovněž ukázali. Na základě této odpo-

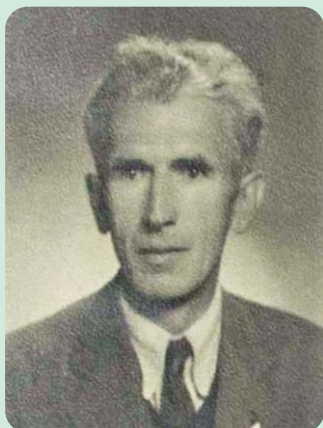
vědi rodičů nám pan ředitel oznámil, že součástí výuky je i náboženství, kterého se, se souhlasem rodičů, budu zúčastňovat. Výuku povede volarský pan farář Procházka. Pak nás pan ředitel všechny tři dovedl do sborovny, kde nás představil přítomným pedagogům školy, a ze sborovny nám ukázal třídu, do které budu chodit. Tím bylo mé představení a uvedení do nové školy splněno a odešli jsme domů.

Za několik dnů nastal den zahájení školního roku. Podle školní kroniky se tak stalo až 17. září, neboť bylo třeba vystěhovat lazaret a budovu náležitě připravit. A do nového školního roku jsem vstoupil i já. S novou školní taškou, kterou jsem nesl v ruce, a některými novými školními pomůckami jsem se ze „Sejrárny“ do školy vydal i já. Jelikož jsem ve škole byl již při zápisu, tak jsem věděl, do které mám jít třídy.

Ze spolužáků jsem za těch pár dnů ve Volarech poznal pouze Jardu Posledního, který se svými rodiči bydlel u Turistické chaty, nedaleko od nás směrem k nádraží. Setkával jsem se s ním při hraní v parku mezi silnicí a železniční tratí. S ostatními spolužáky jsem se poznal až po zahájení prvního vyučování. Jak už jsem výše uvedl, mou třídní učitelkou byla paní Marie Krejsová. V následných vyučovacích dnech jsem ze spolužáků a spolužákyň začal, kromě Jardy Posledního, kamarádit s Janou

Veselou, na kterou si pamatuju dodnes. Byla hezkým, černovlasým děvčetem a bydlela ve starých Volarech, nedaleko od školy. Ještě mi utkvěla v paměti taky moc hezká, pro změnu plavovlasá, dívka, Vlasta Weinlichová, která bydlela hned vedle školy. A jak jsem v dalších dnech zpozoroval, tak se líbila nejen mně, ale i mým a starším spolužákům, což jsem se vůbec nedivil. O obou spolužačkách Janě a Vlastě a spolužákovi Jardovi se určitě ještě někdy zmíním.

Překvapením pro mne hned první den vyučování bylo, že o velké přestávce museli všichni žáci opustit své třídy na chodby každého patra školy, po třídách se seřadit do dvojic a pomalým krokem korzovat po chodbě kolem dokola, přičemž jsme se mohli mezi sebou tiše bavit. Na každém konci chodby korzování žáků sledovali dva pedagogové, kteří případné šouchání, hrubé nadávání a nevhodné chování okamžitě postihovali. To ve zdíkovecké jednotřídce nepícházelo vůbec v úvahu. Korzování se konalo každý vyučovací den, a to i po přestěhování do nově upravené školy pod kostelem. Při jednom z vyučovacích dnů byl na chodbě i jeden z pánů učitelů. A co čert nechtěl, tak při korzování na chodbě do mě strčil spolužák z protější řady, já zavrával a odstrčil se mnou korzujícího spolužáka, až na zeď. Pan učitel tuto naši kolizi uviděl, hned si mě a protějšího spolužáka zavolal stranou. A přestože

František Bárta

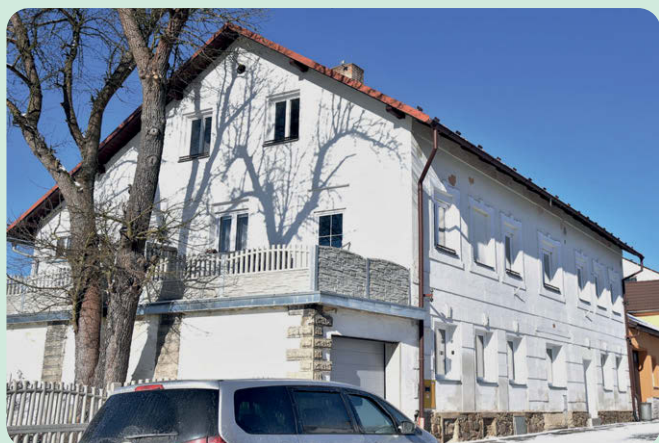
Josef Klecan

Marie Krejsová

Marie Tinhoferová

Dům zvaný „Sýrárna“, kde pan Falář bydlel.

Velká škola.

jsem ho nikdy před tím neviděl rozčileného, tak tentokrát nám velmi hlasitě vyhuboval, oběma rukama nás chytil za hlavy, a ty o sebe pak klepal. Pochopitelně, že to bolelo. Druhý den si nás oba pan učitel pozval do sborovny, mně se omluvil, že jsem za celý štouchanec nemohl, a druhému žákovi znova řekl, aby se jeho chování už nikdy neopakovalo. Pokud ano, tak mu bude navržena snížená známka z chování. Vždyt tento incident viděli všichni na chodbě, včetně dalších dozorujících paní učitelek. Pochopitelně, že jsem tento incident řekl i doma, a rodiče to přijali s porozuměním. Pana učitele jsem už za celou mou školní docházku ve volarské škole neviděl rozčileného. Byl totiž známý klidás. Ale já si tento štouchanec a reakci pana učitele dodnes pamatuju. Jméno toho spolužáka, který do mne strčil, si již nepamatuju. Byl z vyšší třídy. Tehdy jsem ho věděl, ale dnes už si ho nepamatuju. Víím pouze, že se mi před paní učitelkou omluvil a že jsem se s ním i následně zdravil.

Dalším překvapením pro mě bylo, když hned druhý vyučovací den dostal každý žák před zahájením první vyučovací hodiny od vyučujícího tabletu žele rybiho tuku, kterou jsme ihned spolkli. A tak jsme rybí tuk dostávali každý vyučovací den. Prý pro posílení našich vyvíjejících se kostí.

Z vyučovacích předmětů jsem v mluvnici a matematice neměl žádné problémy a i z dějepisu, zeměpisu, a zejména přírodopisu jsem si ze zdíkovce jednotřídky přinesl velmi dobré znalosti. Při prvních hodinách zpěvu paní učitelka zjistila, že mám dobrý hudební sluch a že zpívám čistým, chlapeckým sopránem. Nabídla mně, zda se chci zapojit do školního pěveckého souboru, což jsem s radostí přijal. Doma jsem to oznámil rodičům a jedenkrát týdně po vyučování jsem chodil na nácivky školního souboru, který vedla jedna z paní učitelek hudební výchovy, a doprovázela nás na klavír. Moc rád jsem zpíval druhý hlas, na což mě paní učitelka s oblibou zařazovala. Druhý hlas jsem se naučil zpívat

s taťkou, jelikož jsme spolu často zpívali a ve zpívání prvního a druhého hlasu jsme se stídali. Pěvecký sbor jsem navštěvoval po celou dobu mé volarské školní docházky, a to i poté, co jsem asi v sedmé třídě začal mutovat a hlas mi často přeskačkoval. V té době jsem se naučil i jódlovat, což mně nedělalo žádné problémy.

Vzhledem k předcházející kapitole nemohu při mém vzpomínání na výuku ve volarské škole opomenout po sedmdesáti letech i mimoškolní život pana učitele Klecana. Měl totiž motorku Jawu se sajdkárou, na které vyjžděl jak po Volarech, tak i mimo ně. Byl vždy oblečen do černé kožené kombinézy, na hlavě měl koženou kuklu a přes oči velké brýle. Na tehdejší dobu to bylo pro mne, bývalého zdíkovce kluka, natolik zajímavé, že si to vybavím živě dodnes, včetně jeho jména.

A zbývá mi ještě znova dodat, že pracovním dnem po válce byla i sobota, čímž sobota byla i dnem vyučovacím.

Josef Falář

Malá škola.

*2441
Maltern vom Kirchturm geg Norden
Foto J. Seidel*

www.scitani.cz

BEZPEČNĚ, ONLINE, RAZ DVA. SČÍTÁNÍ ZAČÍNÁ 27. BŘEZNA 2021.

Průběh sčítání

Sčítání 2021 začíná rozhodným okamžikem o půlnoci z 26. na 27. 3. 2021. Do 9. 4. 2021 má každý možnost sečíst se online prostřednictvím elektronického formuláře na webu www.scitani.cz nebo v mobilní aplikaci. Kdo se nesečte online, má zákonnou povinnost od 17. 4. do 11. 5. 2021 vyplnit a odevzdat listinný formulář. Jeho distribuci zajišťují sčítací komisaři.

Vzhledem k současné epidemické situaci připravil ČSÚ v součinnosti s Českou poštou a hlavní hygieničkou České republiky distribuci a sběr listinných formulářů, při kterých dojde k výraznému omezení fyzických kontaktů mezi sčítacími komisaři a obyvatelstvem. Distribuce formulářů do domácností bude probíhat podobně, jako nyní probíhá doručování doporučených poštovních zásilek, při dodržování přísných hygienických pravidel (ochranné pomůcky, dezinfekce, fyzický kontakt primárně venku, minimalizace doby kontaktu). Z tohoto důvodu nebudou sčítací komisaři pomáhat s vyplňováním formulářů. V případě potřeby se však můžete obrátit na infolinku 840 30 40 50. Vyplněné formuláře bude možné odeslat v předtištěné obálce prostřednictvím schránek České pošty nebo odevzdat na cca 800 kontaktních místech České pošty (vybrané pobočky). Odeslání bude zdarma. Kontaktní místa budou provozována za zvýšených hygienických požadavků.

Koho se sčítání týká

Sčítání 2021 je povinné pro všechny osoby, které mají k rozhodnému okamžiku trvalý pobyt

nebo přechodný pobyt nad 90 dnů na území ČR. Sečíst se musí každá taková osoba, bez ohledu na místo skutečného pobytu, věk, svéprávnost a zdravotní stav. Za osoby mladší 18 let, osoby omezené ve svéprávnosti a podobně provádí sečtení jejich zákonný zástupce, opatrovník nebo osoba k tomu oprávněná. Sčítání se týká i cizinců přítomných v ČR v rozhodný okamžik, s výjimkou diplomatů nebo cizinců s krátkodobým pobytem do 90 dnů.

Kontaktní místa

Kontaktní místa Sčítání 2021 najdete na vybraných pobočkách České pošty a všech krajských správách Českého statistického úřadu. Poskytují široké veřejnosti informace o sčítání a jsou také místy, na kterých lze získat nebo odevzdat listinné formuláře.

Ochrana dat

Bezpečnost dat sčítání je zásadní. Veškeré osobní údaje jsou zpracovávány v souladu s příslušnými právními předpisy a používány jsou maximálně zabezpečené informační systémy.

Přínos sčítání

Výsledky jsou široce využitelné například při přípravě programů bydlení, rozvoji infrastruktury nebo plánování lepší dostupnosti služeb. Informace zjištěné během sčítání ovlivňují činnost veřejné správy, podnikatelské záměry i směřování výzkumných či vědeckých pracovišť a v konečném důsledku ovlivňují život každého z nás.

Podrobnější informace naleznete na webu www.scitani.cz.

Pamětní odznak

Základní kámen

Předválečný stav

Současný stav

